

Razgovor sa sudionicama nagradnog natječaja „Moja prva knjiga“

Slovo, boja, crtica – nastala slikovnica

Tena Pomper, Noemi Špiranec i Samanta Zagorec, učenice 7. b razreda naše škole, sudjelovale su na dodjeli nagrada na natječaju „Moja prva knjiga“ održanoj početkom ove školske godine u Karlovcu te predstavljaju odlične uspjehe u stvaranju vlastitih slikovnica.

Kako ste saznale za natječaj i zašto ste odlučile sudjelovati?

Tena: Saznale smo od Kristinke Štefan, naše učiteljice hrvatskoga jezika, a za sudjelovanje sam se odlučila jer volim pisati, a još više crtati pa mi se ideja o izradi slikovnice jako sviđela.

Noemi: Odlučila sam sudjelovati u natječaju jer sam mislila da bi bilo zanimljivo napraviti svoju vlastitu slikovnicu, biti pisac.

Je li vas netko usmjeravao tijekom rada, davao kritike i pohvale?

Noemi: Slikovnicu sam napravila savjetujući se sa svojom tetom, učiteljicom u nižim razredima, a također od velikog značenja bila je učiteljica hrvatskog jezika i moja obitelj koji su mi pomogli da učinim svoju slikovnicu boljom.

Samanta: Meni su najbolje savjete dale prijateljice s dodatne nastave i svojim kritikama puno su mi pomogle.

Čime je bila potaknuta vaša priča, tekst a čime crteži?

Tena: Ideja za moju priču došla je od onoga što jako volim: Božić, zimu i životinje. Zbog toga se i sama radnja odvijala zimi, a glavni lik je pas kojega sam oslikavala prema

svojem kućnom ljubimcu. Htjela sam da tema bude neka zimska avantura jer onda mogu uljepšati priču i učiniti je zanimljivom tako da u nju dodam Djeda Mraza i snijeg kako bi se i svodila na ono što volim.

Noemi: Moja priča je bila potaknuta šahom, kako bih time prezentirala taj zanimljiv i jedinstven sport koji obožavam. Zato sam i likove crtala kao šahovske figure. Vjerojatno nema puno ljudi koji se istodobno bave igranjem šaha i koji bi napisali priču o njemu.

Samanta: U mojoj su priči glavne životinje jer ih volim zbog njihove uloge u uljepšavanju prirode, a i zbog načina na koji ih crtam.

Možete li otkriti temu ili neke pojedinosti iz svojih slikovnica?

Tena: Zbog neobičnog izuma vlasnici zaboravljaju da su udomili kujicu, tj. da su oni njezini vlasnici te je izbacuju i stavljaju pred puno teških i neugodnih problema i situacija. A zima je jaka...

Noemi: U mojoj se slikovnici radi o pravednosti u zemlji šaha i o snu koji možda i nije san.

Samanta: Moj je glavni lik djevojčica koja se susreće s jednom žirafom za koju tek kasnije saznaje da je nestala iz zoološkog vrta.

Koliko ste vremena potrošile da knjigu izradite po postavljenim pravilima? Je li vam nešto zadavalo probleme?

Tena: Trebala su mi dva mjeseca za izradu, a najveći problem bilo mi je bojanje pozadine.

Noemi: Slikovnicu sam radila tjedan dana. Uglavnom mi se baš i nije dalo crtati jer mi je pisanje jača strana pa sam neke crteže morala ponavljati više puta.

Samanta: Slikovnica mi nije zadavala muke iako sam se u posljednji trenutak odlučila na njezino stvaranje. Priču sam napisala za dva dana, a crtati volim pa me to uveseljavalo.

Kakvi su bili vaši uspjesi na natječaju?

Tena: Osvojila sam treću nagradu i zbog toga sam jako sretna jer je na natječaju sudjelovalo šestotinjak slikovnica, a moja je bila izabrana. Nisam očekivala nagradu jer sam prvi put slala slikovnicu i nisam znala kakve se priče nagrađuju.

Noemi: Ja mislim da smo odlično prošle jer su od tog velikog broja naše tri nagrađene. Bila sam treća.

Samanta: Kada sam pri kraju izrade pregledavala svoju slikovnicu, nisam se nadala nagradi i bila sam jako iznenađena kad sam vidjela da je baš moja slikovnica osvojila drugo mjesto.

Što mislite o konkurenciji na ovogodišnjem natječaju?

Tena: Imala sam priliku pogledati puno slikovnica, uključujući i nagrađene prvom nagradom, no meni se te priče nisu baš sviđele, već mislim da su nagrađene radi izabranih tema i poruka vezanih uz dječja prava, djecu s posebnim potrebama i sl.

Kakav je osjećaj biti nagrađen među tolikim natjecateljima?

Noemi: To je lijep osjećaj jer je lijepo znati da si napravio nešto dobro i da su drugi to prepoznali.

Samanta: Taj osjećaj ne mogu opisati, jer kada je među tolikim slikovnicama upravo tvoja nagrađena, to je nešto posebno.

Što se i koga na dodjeli nagrada u u Karlovcu moglo vidjeti?

Tena: Imale smo priliku vidjeti sve izložene slikovnice i prolistati ih. Kada smo uzele nagrade, otišli smo u dvoranu pogledati predstavu u čast sudionika koja mi se jako sviđela jer je bila šaljiva i dobro odglumljena. Tijekom izvedbe prikazani su crteži iz nekih slikovnica složeni u jedinstvenu priču. Bila sam jako sretna kada sam ugledala crtež iz svoje slikovnice. Nakon podjela nagrada pošli smo kući.

Samanta: Iskoristile smo mogućnost primanja pojedinačnih savjeta žirija koje ću primijeniti na novoj slikovnici.

Noemi: Vidjele smo književnike Sanju Pilić i Tita Bilopavlovića na pozornici jer su oni kao članovi žirija uručivali nagrade.

Po čemu ćete pamtiti svoje sudjelovanje u projektu?

Noemi: Natječaj ću pamtiti kao jedno lijepo i zanimljivo iskustvo.

Samanta: Taj ću događaj pamtiti po svakodnevnom crtanju i po tome što ću znati kako poboljšati crtanje, te po lijepom druženju s ravnateljem, učiteljicom i prijateljicama na dodjeli nagrada. A ostaje i sjećanje na dobar osjećaj kada sam kod kuće rekla da sam dobila drugu nagradu pa su svi članovi bili ponosni na mene.

Tena: Mislim da je lijepo osvojiti nešto, ali najvažnije je sudjelovati pa ću to sigurno pamtiti kao korisno životno iskustvo.

Imate li volje i ove godine sudjelovati u natjecanju primjenjujući dobivene savjete?

Noemi: Moja je nova slikovnica već gotova!

Helena Brezovec, 7.b

- a) zaporka i razred: Konj 77777, 7. r.
- b) autor rada: Helena Brezovec
- c) Naslov rada: Konj ugrizao dječaka
- d) Razred: sedmi
- e) vijest
- f) OŠ Vidovec
- g) Mentor: Kristinka Štefan
- h) Potpis mentora: _____
- i) Školska 4, 42 205 Vidovec, 741 307
- j) Potpis ravnatelja: _____